Mr. Maas. (38

N O T A

INZAKE DE ECONOMISCHE BEVOEGDHEDEN ENER POLITIEKE GEMEENSCHAP

Herhaaldelijk zijn argumenten naar voren gebracht, welke dienen ter staving van de stelling, dat een werkelijke politieke gemeenschap geen reden van bestaan heeft, indien zij van den beginne af aan niet op voldoende breed terrein werkzaam kan zijn. Met name geldt dit voor een aantal bevoegdheden, welke op economisch gebied aan de Europese Politieke Gemeenschap (E.P.G.) ware toe te kennen. Er bestaat als het ware een interdependentie tussen de politieke aansluiting en de economische integratie. Deze interdependentie is onvoldoende in het oog gehouden bij de opzet en uitwerking van Hoofdstuk D "Attributions économiques" van de Tweede Resolutie betreffende de bevoegdheden van de E.P.G., als vervat in het rapport van de Constitutionele Commissie (Document I, 1953). Dit is de oorzaak geweest in de "Assemblée ad hoc" te Straatsburg in haar zitting van Januari 1953 voor te stellen het hierbedoelde hoofdstuk met betrekking tot de economische bevoegdheden terug te wijzen naar de Constitutionele Commissie teneinde na te gaan, op welke wijze alsnog rekening zou kunnen worden gehouden met enkele desiderata, welke voor bepaalde landen van uitermate grote betekenis zijn.

Bij een bespreking van deze materie dient niet aan het feit te worden voorbijgegaan, dat het vraagstuk ener politieke gemeenschap voor kleine landen - met name voor Nederland - nu eenmaal anders ligt dan voor de grote mogendheden in Europa. Een politieke gemeenschap op smalle basis, welke aan verschillende zijden is voorgesteld - zelfs aannemende, dat deze gemeenschap dan werkelijk reden van bestaan heeft en zou kunnen functionneren - is voor Nederland geheel niet aantrekkelijk. Dezerzijds is derhalve nagegaan, of niet op één of andere wijze aan de hierbedoelde gerechtvaardigde verlangens op economisch gebied meer aandacht zou kunnen worden geschonken, met inachtneming van hetgeen tot nu toe in woord en geschrift door vóór- en tegenstanders van een politieke gemeenschap op bredere basis naar voren is gebracht, en bovenstaande gebieden ~~Daarbij heb ik gemeend te moeten uitgaan van~~ een zekere gematigdheid. te behandelen.

© Collectie Griffiths (Universiteit Leiden) inv.nr. None
http://resources.huygens.knaw.nl/europeseintegratie/doc/W01191

In het licht van de stand van zaken met betrekking tot de voorbereiding van een Europees Statuut ware ter verduidelijking de volgende drie gevallen te onderscheiden:

I. Een precisering van het terrein, waar de E.P.G. haar taak heeft en haar algemene doeleinden dient te verwezenlijken. Het betreft hier in het bijzonder de omschrijving in Hoofdstuk A, § 2, alinea 4 (zie mijn amendement № 10). Ik moge hier nog eens herhalen, dat het geenszins de bedoeling is hier een gedetailleerde opsomming te geven met welke middelen de economische, monetaire en sociale integratie zich dient te voltrekken. Het gaat hier slechts om een meer concrete aanduiding en begrenzing van het werkgebied van de E.P.G.

II. Het tweede geval betreft de z.g. "Compétence d'avis", gelijk tot uitdrukking gebracht in Hoofdstuk D, § 21, alsook de z.g. "Consultation préalable", welke is aangegeven in § 22 en § 23 van hetzelfde hoofdstuk. In de eerste plaats verdient het aanbeveling verplichtend te stellen, dat de E.P.G. jaarlijks nadere voorstellen doet met betrekking tot de realisatie van de gemeenschappelijke markt en de vraagstukken, welke daarmede verband houden. Bovendien zal men zich in concreto dienen af te vragen, wat precies wordt bedoeld in §§ 22 en 23, hierboven genoemd, en met name, op welk terrein deze z.g. "consultation préalable" plaatsvindt. Tevens dient bij de bespreking van § 21 nader te worden uitgewerkt de gedachten, welke zijn neergelegd in het amendement van de heer Preusker betreffende een nieuw in te voegen artikel 21a.

Bij een verdere beschouwing van deze gehele materie dient niet uit het oog te worden verloren de grote betekenis voor alle deelnemende landen een oplossing te vinden voor het vraagstuk der uitwisseling van arbeidskrachten. Het probleem der werkloosheid, zoals dat b.v. in Italië sedert jaren bestaat, is geen punt, dat uitsluitend nationaal dient te worden aangepakt. Hier bestaat wel degelijk een gemeenschappelijke verantwoordelijkheid van degenen, die een politieke gemeenschap aangaan. Dit dient dan ook te worden gesteld.

III. Het derde geval betreft de z.g. "Compétence de decision". Een voorstel hiertoe werd niet in het Statuut tot uitdrukking gebracht, maar in een afzonderlijk protocol, toe te voegen aan het Statuut op de wijze als is geschied in § 24 en § 25 van het hierboven bedoelde rapport van de Constitutionele Commissie (document I-1953).

Deze aantekening beoogt speciaal iets dieper in te gaan op de materie, welke betrekking heeft op een mogelijke beslissingsbevoegdheid van de E.P.G. op economisch gebied. Het vervolg van deze nota bevat een beperkt voorstel op het gebied van de economische integratie, waarbij rekening werd gehouden met het door verschillende leden van de "Assemblée ad hoc" ingenomen standpunt niet te ver gaande bevoegdheden aan de E.P.G. over te dragen. De hier ontwikkelde gedachtengang is dus een eerste stap op de weg ener verdere integratie. Deze stap is noodzakelijk. Immers, in brede kring wordt het gewenst geoordeeld een aanvang te maken met de realisatie van de gemeenschappelijke markt. Men kan dit toch niet aan het toeval overlaten. Het betreft hier een door de deelnemende landen te aanvaarden verplichting een Tariefgemeenschap aan te gaan, welke ware te realiseren in een relatief langdurige periode (b.v. 8 jaar). De beginselen, waarop een dergelijke Tariefgemeenschap zou dienen te berusten, zouden in een aan het Statuut toe te voegen protocol dienen te worden uitgewerkt. Hiervoor kan de volgende gedachtengang als leidraad dienen:

1. De deelnemende landen verplichten zich in een periode van 8 jaar, te beginnen vanaf de dag der inwerkingtreding der E.P.G., een tariefgemeenschap te verwezenlijken.
2. Onder een Tariefgemeenschap in de zin van dit protocol wordt verstaan:

   "Une Communauté qui a pour conséquence la suppression "totale des droits d'entrée ou de sortie ou taxes "d'effet équivalent à la circulation des produits "dans les pays de la Communauté ainsi qu'en "définitive l'introduction d'un tarif commun des "droits d'entrée à l'égard des Etats non-participants."

Mijn keus is op deze omschrijving gevallen, hoewel een aantal variaties denkbaar zijn./Zoals b.v. blijkt uit de door de Studiegroep voor de Europese Douane-Unie te Brussel opgestelde definitie van het begrip "Tariefgemeenschap", wordt internationaal erkend, dat het bestaan van enkele invoerrechten ten aanzien van het goederenverkeer tussen de partnerlanden onderling niet het wezen van een Tariefgemeenschap aantast. Voldoende is, dat de invoerrechten in het onderling verkeer in aanzienlijke mate zijn afgeschaft./Gezien echter de mogelijkheid uitzonderingsclausules ten opzichte van de totstandkoming van een dergelijke Tariefgemeenschap, overeenkomstig de daarvoor op te stellen beginselen, toe te laten, is de voorkeur te geven aan de hierboven gekozen omschrijving, n.l. die van de totale afschaffing der rechten in het onderling verkeer en de uiteindelijke vorming van een gemeenschappelijk tarief ten aanzien van derde landen./Men kan zich afvragen, of het aangaan van een gemeenschappelijk tarief ten aanzien van derde landen een essentieel element is voor de totstandkoming ener Tariefgemeenschap. Op zichzelf behoeft dit niet bevestigend te worden beantwoord, daar het denkbaar is, althans in een overgangsperiode, dat ieder aan de Tariefgemeenschap deelnemend land ten opzichte van de invoer uit derde landen zijn eigen tariefpolitiek behoudt. Gezien echter de bestaande grote verschillen ten aanzien van de hoogte van het tarief verdient het sterk aanbeveling, met name ingevolge de uiterst moeilijke douanetechnische voorzieningen en contrôle om ongewenste verschuivingen in de invoerstructuur te voorkomen, tot één gemeenschappelijk tarief ten opzichte van derde landen te komen. Dit lijkt mij de enige aanvaardbare oplossing./Wel zal men zich hierbij bewust moeten zijn van het feit, dat dit gemeenschappelijke tarief wellicht niet op het laagste niveau tot stand zal komen. Het is dus geenszins uitgesloten, dat het karakter van het Benelux-tarief zich binnen het kader van de Tariefgemeenschap zal wijzigen en uiteindelijk hoger zal uitvallen, dan het thans geldende. De geschiedenis van de totstandkoming - en de tekst

zelf - van § 15 van de Overeenkomst voor de overgangsperiode van de Gemeenschap voor Kolen en Staal wijst in dezelfde richting.

3. De verlaging van de tarieven in het verkeer tussen de deelnemende landen onderling dient automatisch te geschieden. Gezien het feit, dat de Tariefgemeenschap in 8 jaar tot stand moet komen, zal het tarief jaarlijks met 12½% worden verlaagd, met dien verstande echter, dat zulks zal gelden voor een klein aantal groepen. Sterke overweging verdient de volgende groepsindeling:

   a. grondstoffen
   b. halffabrikaten
   c. eindproducten van de landbouw
   d. overige eindproducten.

   Binnen ieder van deze groepen bestaat in deze gedachtengang voor het betrokken land de vrijheid de verlaging per product naar eigen inzicht door te voeren, mits de verlaging voor iedere groep (gewogen gemiddelde) 12½% bedraagt.

   Bij de hier voorgestelde procedure is zoveel mogelijk rekening gehouden met de ervaringen, welke zijn opgedaan bij de internationale besprekingen over tariefverlagingen, zoals binnen het kader van de G.A.T.T., waarbij niet is voorbijgegaan aan de standpunten, welke daarbij door de verschillende landen zijn ingenomen.

4. De E.P.G. dient onder toezicht en contrôle van het Europees Parlement toe te zien op de richtige nakoming van de door de deelnemende landen met betrekking tot de totstandkoming van een Tariefgemeenschap aangegane verplichtingen. Eventueel zal hiervoor binnen de E.P.G. een afzonderlijk tarieforgaan in het leven dienen te worden geroepen.

   De E.P.G. zal, hetzij op initiatief van enig deelnemend land, hetzij op eigen initiatief, maatregelen moeten kunnen nemen teneinde te voorkomen, dat in enig deelnemend land "troubles fondamentaux et persistants" ontstaan. Zij neemt haar beslissingen zonder unanimiteit. Het verdient aanbeveling, dat "avis conforme" van de Raad van Nationale Ministers

wordt gevraagd, eveneens haar mening gevende, zonder unanimiteit. Ingevolge haar beslissing kan het "automatisme" ten aanzien van de tariefverlaging worden afgeremd, terwijl evenzeer andere voorzieningen kunnen worden getroffen om de hierbedoelde ongewenste gevolgen te voorkomen. De E.P.G. dient in haar beslissing aan te geven, welke maatregelen in het kader der uitzonderingsclausules toelaatbaar zijn, of welke maatregelen door de Gemeenschap dienen te worden genomen. De beslissing moet aard en tijdsduur van de voorgestelde maatregel inhouden. De uitvoering blijft in handen van het betrokken land.

5. De E.P.G. onthoudt haar goedkeuring:
   a. indien zij van mening is, dat geen "troubles fondamentaux et persistants" bestaan;
   b. indien zij de gevraagde toepassing van een maatregel geheel of gedeeltelijk niet de juiste oordeelt om het hoofd te bieden aan de moeilijkheden, waarvoor de toepassing van de maatregel wordt gevraagd.

   In dit geval kan een nieuw voorstel worden gedaan, waarop de E.P.G. haar goedkeuring kan verlenen.

6. Het betrokken land dient steeds een beroepsrecht te hebben op het Hof tegen een door de E.P.G. genomen beslissing of tegen het niet-nemen van een beslissing. Het instellen van beroep heeft opschortende werking.

7. De door de E.P.G. te nemen beslissing kan financiële consequenties voor de Gemeenschap met zich medebrengen. De eventuele bijdragen van de Gemeenschap dienen ter aanvulling van de eigen inspanning van het betrokken land.

8. Het is noodzakelijk, dat de E.P.G. voor de hierbedoelde aanpassing alsook bij het optreden van ongewenste productieverschuivingen over een fonds beschikt. Dit fonds kan worden gevoed uit nationale bijdragen, uit schenkingen van buiten of door het aangaan van leningen (of een combinatie van deze drie mogelijkheden). De modaliteiten en de procedure, krachtens welke de bijdragen van de afonzerlijke

landen worden vastgesteld, dienen in een afzonderlijk verdrag - of in een aan het Statuut toe te voegen protocol - te worden opgenomen. Dit verdrag dient de instemming te krijgen van de nationale regeringen, dan wel te worden geratificeerd. Voor de besteding van de uitgaven van het fonds is geen unanimiteit vereist.

Bovenstaande beginselen dienen in het thans voor te bereiden "projet de Traité" voor een Europese Politieke Gemeenschap te worden opgenomen. Eventuele verdere precisering zou gevoegelijk aan de Conferentie van Ministers kunnen worden overgelaten.

Mr. P.A. Blaisse.

26 Januari 1953.

Mr. Kuyper.
20/II

(Zit/ec) (26 Jan '33)

Bijgaande notitie N.V. 26/1 van Mr. Blaisse is te beschouwen als een — niet steeds even zorgvuldig en beknopt geschreven — persoonlijk „aide-mémoire".

Het. drongt meer een formeele conclusie dan de dispositief van economisch standpunt te zijn. Men zie bv. het blanco-uitzicht drie stoomschepen, (blz. 5 no. 3.) bel-indeling binnen 8 j. de Russen-slachtoffers Rusland verdeeuwen Kanden krachtig zijn — per jaar 12½ %, bij voorkeur per groep a. b. c. & d., krachtig begraafden, als of het eerste a laatste % dezelfde econ. belanden van hebben a. per groep niet ~~[illegible]~~ geïdentificeerd van stoogen / krachtig worden. Men zie ~~tot~~ krachtig bv. het gemak, waarmee voorbij werd gegaan aan de vraag, of een fonds (bl. 6, no. 8) enige levensvatbaarheid kreeg & zo ja, welke consequenties bv. voor verzekeraars (vlg. bijgaande notitie van Drs. Wendelfeder). Zo kan men nog veel een dergelijk.

Het. Dr. V. ben ik eens, dat de notitie v. Mr. Blaisse weinig bijdraagt tot verdieping van de problematiek en haar oplossing.

Verder 20/2

Mr. Verberne

Graag zou ik de tekst kennen waaraan dhr. Wemelsfelder (met weinig beschouwingen ik het overigens maar zeer ten dele eens ben) refereert. artikel 21/2

Hier crit. ik op de nota van mr. PAB deel ik wel.

h. 20/II

→ Mr. Lieftinck 20/II

Bij gereed als gevraagd.

Als reeds deze artk. bij 7/m 72 te (tal met meer van Schamelhout Redijn van 't enige tijd geleden nog „zeer intelligente" leidde - die vdg. Minister Lijphart zo mist wüsch om toch hand in hand met pol. historici meinde te gaan) steeds meer dreigement van niet-deelneming aan Pol. Inlichtingen, waar hoogstens associatie en dan nog met schreef van Italië, perceptueel is, dat die zaak welkomst zeker niet doen Ro. en Kr.: zo lief, m. hoog m.i. practische bezwaren. De huidige (politieke) „vrijage" met Italië — waaraan aanmoedigen 20/2 — is m.i. voor Nad. een langst dubbeltje zaak. Of heeft Buit. 2. anders bedreigen?

Verberne 21/2

gezien